

Hejsek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXI března 2016

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Gratuluji Týně k hrnečku za celoroční bodování! A Kryštofovi za minulé půlroční. Oba vítězové byli až na dně rokle Úmluvy a naše zakládací listiny vynesli a opět ukryli do bezpečí.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Tomášovi.

Haf! Haf! Haf!

Prosíme o příspěvky za druhé pololetí!

Haf! Haf! Haf!

Blíží se nám Arálijská celokupinová hra. Doufejme, že se v ní sejdeme ve vyšším počtu než na skarbické uzlijádě. Tam bylo zastoupení z ostatních oddílů spíše sporadické, i tak jsme ovšem zanechali sil-

ný dojem. Kryštof a Dáva ovládli kategorii mladších a předvedli důstojný arzenál uzlů navíc, Mikulda zase oslnil svým časem základní „6“.

Haf! Haf! Haf!

Letos se chystáme v dubnu na brigádu v přírodě. Zatím není přesně dané, o jakou lokalitu by se mělo jednat, takže pokud víte o nějaké části přírody, která je zaneřáděná, povězte nám o tom a můžeme to společně napravit.

Haf! Haf! Haf!

Velikonoce jsou za rohem. Tak promýšlejte originální koledy a netradiční barvicí techniky, abychom si to letos pořádně užili. Dá se očekávat zima a chlad, tak si nezapomeňte přibalit teplé prádlo!

Co budeme dělat?

- 1. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 8. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 12. 3. Celočtrnáctková hra od Arálií
- 15. 3. Družinovka (16:30–19:00)
- 16. 3. Družinovka (16:30–19:00)
- 22. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 24.–28. 3. Velikonoční táboření
- 29. 3. Družinovka (16:30–19:00)
- 30. 3. Družinovka (16:30–19:00)

A dále...

- 16.–17. 4. Brigáda v přírodě a družinkové výpravy
- 13.–15. 5. Oddílové klání o Štítek táborníka
- 3.–5. 6. Poklad
- 17.–19. 6. Výprava na vodu
- 1. 7.–24. 7. Tábor

Neznámý dopis

List od neznámého dopisovatele přišel poprvé doporučeně – redakce Pejska si jej musela vyzvednout na poště a do uzávěrky to stihla jen tak tak.

Vážení páni redaktorové,

jako Velký Vont mám za sebou řadu zážitků. Svůj úřad opouštím, je tedy na mně, abych vám jich co nejvíce předal a seznámil vás tak s historií Stínadel. Na vás zase je, abyste z dílků složili mapu a našli poslední, nejdůležitější odkaz, který po sobě Vontům zanechávám. Ale to už vlastně všechno víte.

Dnes budu poprvé vyprávět o Rychlých šípech, které se nás – ač se mi to těžko říká – také něco natrápily. Ačkoli jsme hranice Stínadel bedlivě střežili, jednou se stalo, že nám někudy proklouzly a začaly slídit zajímavostech do časopisu Tam-tam.

Nejinak tomu bylo i toho večera – než jsme se rozkoukali, Šípy už byly zpátky ve své klubovně a proslýchalo se, že zjistily mnoho nového o Janu Tleskačovi.

Jelikož o Janu T. Toho ani Stínadla mnoho nevěděla, očekávali jsme šípácký časopis s napětím. Naprosto nesportovně se ovšem tehdy zachovalo Bratrstvo kočičí pracky: vniklo Rychlým šípům do klubovny a ukradlo několik opisů Tam-tamu, dřív než se dostal do oběhu.

Z vyprávění starých lidí, které Šípy v časopise použily, si Bratrstvo dalo dohromady, kde se ukrývá neznámá část nákresů létacího kola – měly být v zamčené truhle ve věži kostela svatého Haštala; klíč se ukrýval za jedním dvorem poblíž Řásnovky.

Vše bylo na svých místech, Bratrstvo kočičí pracky se však ze svého nálezu radovat nemohlo – ve Stínadlech se totiž nešustne nic, o čem by Vontové nevěděli, a tak jsme si na ně v Benediktské ulici počkali. Po krátké potyčce jsme získali truhlici, s klíčem to ale jednoduché nebylo: během strkanice jsme jej upustili a on spadl rovnou do hlubokého příkopu přehrazeného kovovou mříží.

Chvíli jsme zoufali, hned jsme ovšem věděli, co dělat. Zatímco Bratrstvo počalo těžkou mříž páčit nebo pod ni strkat prsty, dali jsme dohromady drobné a rozběhli se dílem do provaznictví na Těšnově, dílem do papírnictví v Dlouhé. Za chvíli jsme byli zpět: hlučné Bratrstvo četník z ulice vykázal, nikdo nás proto nerušil. S provázkem a magnetem šel klíč z kanálu snadno.

Obsah skříňky jsme nabídli Rychlým šípům – ty však odmítly, jen si opsaly pár zajímavostí do svého časopisu. S novými plány létacího kola jsme ještě zažily mnoho zajímavého, o tom vám ale povyprávím někdy příště.

Dojděte na křižovatku ulic Masná, Rybná a Benediktská, najděte tam rozcestník a spočítejte, kolik nápisů na jeho směrovkách začíná na samohlásku. Naproti domu

s tímto číslem pak v ulici Benediktská najdete okap a za ním další část vontského tajemství.

(podpis nečitelný)

(Poznámka redakce: Vyřizuje redaktor Vosa.)

Co skrývá naše knihovna?

V naší knihovně se objevila jedna nová knížka. Jmenuje se „Uzly, lana, úvazy“ a Vpředáci ji vyhráli na celoskupinové uzliádě, jak určitě řada z vás ví. Mistrovství v uzlování je už sice za námi, ale nikdy není dost brzy na to, začít trénovat na to příští, tak se vám třeba někomu bude hodit. V knížce najdete uzly seřazené nejen podle druhů (smyčky, spojky...) ale najdete uzle rozdělené i podle jejich náročnosti. V poslední části knížky se můžete naučit i velmi složité uzle. Pro zajímavost se v knížce dočtete i něco málo o výrobě lan, nebo na co je který provaz vhodný.

Já mám pro vás i tentokrát jednu otázku a totiž: Jaký uzel najdete na straně 42 a k čemu je vhodný?

Výroční výprava a uzlijáda (20.2. 2016)

Hned zkraje nás čekalo nepříjemné překvapení. Vlaky nějak nejezdily. Nejprve jsme čekali, jak se to vyvine. Nás vlak se tvářil, že nás odveze alespoň na Smíchov-

ské nádraží, odkud měla pokračovat náhradní autobusová doprava. Po několika desítkách minut čekání jsme vystoupili s tím, že pojedeme raději metrem, načež vlak zahoukal a my málem nestihli naskákat zpět. Na Smíchovském nádraží se nám podařilo vměstnat se do autobusu. Naši kmeňáci a bývalí členové s rodinkami už bohužel takové štěstí neměli, a nakonec své snažení úplně vzdali.

Vzniklé zpoždění se nám podařilo cestou do rokle nahnat, a tak jsme mohli v klidu pokračovat v tradicích. Kryštof za pomoci vedoucích slezl do rokle a vynesl listiny, které jsme si slavnostně přečetli, zapsali jména nových členů, kteří slibovali na táboře, vyhlásili bodování, kilometrování a Týna listinu pomohla ukrýt zpět do bezpečných hlubin rokle.

Nastal čas palačinek. Zezačátku to vypadalo bledě na všech frontách, avšak pak se karta obrátila, palačinky se přestaly trhat a připalovat a už to jelo jedna báseň. Všechny palačinky byly výtečné, zvítězila skupinka Týny, Tey, Johanky a Mety s netradičními slanými palačinkami, které byly opravdu výtečné.

Cesta zpátky naštěstí proběhla bez komplikací, spadlé troleje byly opraveny a tak jsme se záhy ocitli na Hlavním nádraží. Odsud jsme s nejstaršími pokračovali do klubovny, kde jsme povečeřeli a vydali se na Žižkov do JumpParku. Ono se to nezdá, ale už po pár minutách intenzivního skákání jsme měli srdce v krku a potřebovali jsme pauzu. Po hodině jsme měli

JAK JSME JELI NA VÝROČKU

NA HLAVAĀKU, SOBĀTMI' RA'NO...

PO CCA TŘĀCTVRTĚ HODINĚ

TO MĀMĀ CĀNU

UFF...

ODJEZD

BERO UN

KOUKEJ, MĀME ZPOŀĀDĀNĀ!

PO STRASTIPLNĚ' CĀ
PŘĀS SMĀCHOV A RA

HURĀ! KONEĀNĚ
JSME TADY!

9.17 45

A JAKÝ...
JDU SE
ZEPTAT
NA
INFORMACE

STĚ
DOTÍŇ...

EM
ROKLE,
HÁME ČAS
PALAČINKY!

SRBSK

TEN VLAK PRY' MUŽE
KDYKOLIV JET,
TAK ZKUSÍME
TEN. NIKDO NIC
NEVI!...

VPŘEDÁČKY
DAV

DOBŘE,
NA KONE!

KDO VŠECHNO LETOS
LEŽL DOLŮ DO ROKLE,
KDYŽ JSME SE TAM
KONEČNĚ DOSTALI?

Odpovídejte Samare

vyzkoušenou skákací vybíjenou, salta do molitanové jámy i obří skákací arénu a tak jsme se zcela vyšťaveni šli regenerovat do klubovny.

Před spaním jsme si ještě zahráli deskovou hru Koncept a pak zalehli.

Ráno jsme se vyhrabali na uzlijádu, která se konala od 9 hodin v protější klubovně. Ráno bylo zasvěceno disciplínám na jednotlivce – uzle navíc, „6“ na čas, „6“ na čas poslepu. Odpoledne se soutěžilo v různých uzlařských týmových úkolech. Zvítězil tým, který se skládal ze samých Vpředáků, a tak máme nyní hlavní cenu vystavenou v klubovně. Je plná technik vazání lan a uzlů a určitě ji užijeme.

Velká písmenová soutěž

Pravidla jsou jednoduchá. Tvým úkolem je z níže napsaných písmen vytvořit co nejvíce slov, počítají se pouze podstatná jména v prvním pádě, a do konce března je ukázat Pomerančovi. První čtyři mladší a starší, kteří ve svých slovech použili dohromady nejvíce písmen, získají nějaké ty body do bodování. Pokud budeš ve skládání slov úspěšnější než Pomeranč, čeká tě sladká odměna.

N, A, Č, Í, Á, Ú, T, L, K, T

Čtyři oddílové šifry

Každý Vpředák musí znát a umět používat čtyři oddílové šifry. Hodí se nejen k zaškrtnutí políčka ve stupních, ale třeba i na pokladech a etapách. V tomto čísle si ukážeme první dvě.

U oddílových šifer platí taková zvyklost, že za zašifrovaný text napíšeme, kterou šifru jsme použili a jakým způsobem se má rozluštit. Není to ale pravidlem. To, že šifra není označená, neznamená, že určitě nebude oddílová.

První oddílová šifra

U první oddílové šifry může být pro někoho těžké nepoplést postup. Když ho ale ovládáte, jde asi o nejrychlejší z oddílových šifer.

Zašifrujme třeba začátek Karavany mraků: „SLUNCE JE ZLATOU SKOBOU NA OBLOZE PŘIBITÝ“.

Nejprve si text rozepíšeme do dvou řádků, mezery vynecháme, odstraníme háčky a čárky.

SUCJZAOSOONOLZPIIY
LNEELTUKBUABOERBT

Ted' potřebujeme text rozdělit na menší kousky. Rozdělme to třeba na kousky o šířce čtyř písmenek. Chybějící písmenka doplníme třeba znaky X. (Což není úplně dobrý nápad, protože se pomocí nich dá odhadnout, jak ta šifra funguje. Ale je to taková oddílová tradice.)

SUCJ ZAOS OONO LZPI IYXX
LNEE LTUK BUAB OERB TXXX

Ted' už nám zbývá jen přepsat text po vzniklých skupinkách. Vždy opíšeme nejprve horní řádek čtveřice, pak ten spodní. Pod šifru napíšeme, že je to 1. oddílová a že jsme použili bloky šířky 4:

SUCJLNEEZAOSLTUKOONOBUABLZPIOERBIYXX-
TXXX

1,4

Rozšifrování zprávy probíhá přesně opačně: Text rozdělíme na bloky, napíšeme pod sebe a pak čteme střídavě písmenko z horního a ze spodního řádku.

Druhá oddílová šifra

Druhou šifru někteří nenávidí kvůli tomu, že se zpráva sice příjemně zaluští, ale zdlouhavě rozluští. Spočívá ve vpisování textu do tabulky. Zkusme si zašifrovat třeba kousek Batalionu: „DŘÍVE, NEŽ SE ROZEDNÍ, KAPITÁN K OSEDLÁNÍ ROZKAZ DÁVÁ“

Nejprve si spočítáme písmenka (samozřejmě vynecháme mezery, čárky, tečky a podobné znaky). Teď jich máme 43, musíme najít tabulku, která má alespoň 43 políček. Nejbližší taková je o rozměrech 7×7. Nakreslíme si ji a začneme vpisovat písmenka v následujícím pořadí:

1. nejprve zaplníme rohy, pak vyplňujeme čtveřice políček po směru hodinových ručiček. Prvních 12 písmenek tedy zapíšeme takto:

D	E	S				R
						N
						E
O						
Z						
V				R	E	I

2. až zaplníme celý obvod, opakujeme postup, dokud nám nedojde text k zašifrování

D	E	S	Z	I	I	R
N	K				O	N
P						E
N						E
O						K
Z	E				S	T
V	A	A	D	R	E	I

D	E	S	Z	I	I	R
N	K	D	I	K	O	N
P	D	A		V	L	E
N	Z				R	E
O	N			A	A	K
Z	E	Z	O	A	S	T
V	A	A	D	R	E	I

3. prázdná místa doplníme třeba náhodnými znaky (nebo znaky X, ale pozor, opět jde pomocí jejich polohy odhadnout, jak šifra asi funguje)

D	E	S	Z	I	I	R
N	K	D	I	K	O	N
P	D	A	X	V	L	E
N	Z	X	X	X	R	E
O	N	X	X	A	A	K
Z	E	Z	O	A	S	T
V	A	A	D	R	E	I

4. šifru opíšeme po řádcích a napíšeme, o kterou z oddílových šifer se jedná

DESZIIRNKDIKONPDA XVLENZXXXREONXXAAKZE-
ZOASTVAADREI

2

Pro rozluštění zprávy nejprve spočítáme písmenka a zjistíme, jak velká musí být tabulka. Následně tam zprávu pečlivě vepíšeme (to je nejpracnější část dešifrování, stačí vynechat písmenko a nepodaří se vyluštit skoro nic, například už u tabulky rozměrů 9×9 to může být skutečné utrpení) a pak už jen čteme písmenka ve stejném pořadí, v jakém bychom je do tabulky zapisovali.

A stejně jako vždy tu máme i soutěžní otázku. Když se vám podaří úspěšně vyluštit zprávu „SCDEHKLNU-RARUEIISSMIMCKICTJVRCVRUAAAACASVRNAZYONU“ a výsledek řeknete Jendovi, dostanete dva body do bodování. A aby to bylo trochu těžší, neprozradím vám, která z těchto dvou šifer to je. V minulém Pejskovi také byla otázka, a to jaký je azimut od naší klubovny k letenskému kyvadlu. Na stupeň přesně se se svým odhadem 288° trefil Kryštof a získal tak dva body do bodování, gratulujeme.

Simča se ptá...

Co máš rád/a na palačinkách?

Štěpán: Se vším možným, sladkým. Ale slaný taky, když jsou dobrý a není tam maso. *Kuba V.:* Všeobecně sladký, ale letos se holkám fakt povedly slaný. *Kryštof V.:* Nejradši nějakou dobrou marmeládu a to mi stačí. *Týna:* Marmeládu. Nebo slaný jsou dobrý, ty jsme teď měly. *Matěj G.:* Hlavně když je na nich marmeláda. *Luky:* Kečup. *Kuba N.:* Šlehačku, když jsou hodně sladký a hodně sypání. *Mety:* Všechno různý. Třeba šlehačku a s jahodovou marmeládou. Nebo se špenátem a sýrem. *Tea:* Na palačinkách je nejlepší že se dají jíst se vším. *Dáva:* Palačinky samotný a šlehačku, třeba ještě s marmeládou. *Mikulda:* Hlavně nějaký dobrý. Záleží i na tom jak ta palačinka vypadá. Mám je ale rád s medem a marmeládou, cukrem, mákem, šle-

hačkou a jahodama. *Mýra*: Těsto. A s tvarohem. *Mája*: Konzervu s jahodama. *Skříťa*: Rozhodně ne to, co jsme tam dali. Mám ráda normální palačinku, třeba s tvarohem, marmeládou, pohankovou palačinku s vajíčkem a špenátem... *Anička*: Nemám moc ráda palačinky. Ale když už, tak připálený okraje, ty jsou nejlepší. *Jůlinka*: No nějaké špenát, losos, slanina sejra. *Johanka*: Špenát se slaninkou. *Kryštof*: Všechny sladký věci. *Štěpán V.*: Taky něco sladkýho.

Eliška (728 467 049)

Májka (725 807 853)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

